

22.

Hmarinen

Mutta Hmarinen on myös totuudenet-
sijäsielu, vaikka hänen itsetietoinen etsimishalunsa herii
myöhemmin kuin Lemminkäisen. Hän on toiminnan
ja terveen järjen mies, ^{realisti} vapaa tunteellisuudesta ja turha-
naisuudesta. Hänen ilonsa on aina ollut tehdä työ-
tä ja hänen jalo kunnianhimoonsa tehdä hyviä työtä.
Muuta ihanteita hänellä ei ole ja sentähden hän onkin
vaikuttanut omia initsiatiiveja: ulkoapäin on häntä ylllytettävä
uusien yrityksiin, vaan silloin hän osottautuu kunnol-
liseksi ja kykeneväksi.

Koittaapa vihdoin hänelle kohtalon päivä.
Vainämöinen saapuu hänen luokseensa ja kertoo siitä ihmeel-
lisestä maailmasta, jossa meidän kuolematon itsemme a-
sum:

Petit } "Onpi' on neiti Pohjolassa,
Onpi kylmässä kylässä,
Jok'ei suostu sulhosihim,
Nielly miehi' in kyvihin,

Petit

Kiitti puoli Pohjan maata,
Kun onpi kovin kova.
Kuu hui pirstoi kulmaluulta,
Päivä rannoilta seisoi,
Ostavainen ochapäättä,
Seitsen tähtinen selitti.

Ja sitten hän kehottaa Ilmarista neittä no-
tamaan:

Petit

"Kun saatat Takoa sammon,
Kivijokanun kirjella,
Niin saat reion pallosta,
Työstäsi työn ihanan."
Vaino!

~~Sammolla on täysi merkitys, joka kuuluu
kristänöllisen salatehteen alalle. Sisäaistimusten saavilona
on läheisessä yhteydessä ~~sympatisten hermoston~~ kanssa, niillä
että ihmisen kosminen taju herää sitä mukaa kuin nämä
salaiset ~~hermoston~~ keskukset elävöittyvät. Tämä tapahtuu
minä kutsun "käärmetulen" (sander. Kuudaliniä, kreik.
speirema) avulla, jonka väkivaltaisesta herättämi-
sestä koituu suuriakin varoja pyrkijälle. "Takoa Sam-
mon" merkitsee siis: "laillisella tavalla järjen ja ~~afektin~~ elon-
voimien herättäminen ^{ruumiin salainen yksispuolinen} hermosto toimintaan." Lemmen-
kainen ei silä ~~toimii~~ ^{tiennyt} hän joutui akhiarvamatta sisäaisti-
mustensa maailmaan. Ilmarinen sitä vastoin oli asiasta ennep-
=~~

Tämä yhteydessä on prof. Setälällä oikealla tolalla, löytää sen
Sampersanalla ~~toimii~~ ^{oikealla tolalla} ~~hermoston~~ merkityksen lentävä lohikäärme,
toimii aarteita (ruots. drake, saks. drache), vaikkei ohkutti-#

Teiselte sinulle

Väinämöinen tässä viittaa Sammon ta-
komiseen, ja me ymmärrämme, että sillä lauseella on nyt
^{personallisuus} ~~toimen~~ merkitys, kun luemme Kalevalaa okkultispsykologisella
arvaimella, ~~toimissa~~ ja myöhemmin tulemme seikkaperäi-
sesti selittämään, mitä Sammolla tarkotetaan ihmi-
sen salaisessa kehityksessä. Tässä yhteydessä, josta
nyt on puhe, Sammon tahominen selvästi osoit-
taa, että kykenee itse omien neuvoin irrottamaan jäivi-
tajuunsa ja tietoisesti siirtymään sisätajunnan maailmaan.
Lomankäinen ei tähän kyennyt. Hän ~~nsä~~ tajuntansa ~~so~~ nousi
haltioihin itsestään ja alkoi arvaamatta (kuten aina alussa Käy-
kin). Kykenkö nyt siihen Ilmarinen? Turkin runosta päätän. Mutta
Ilmarinen on kuullut, että asia on varallista laatua, että ihmisen
voi käydä hulluksi, jos hän tajuntansa salamaailmisiin yrittää.
Sentähden hän ei tunne halua lähteä Pohjan neitän kosi-
maan, vaan vastaa melkein pilkallisesti Väinämöiselle:

"Oho vanha Väinämöinen j. u. e.

(Luvun 200)

~~##
tisesti Sampo olekaan sama kuin "Kiirmetuli." Näitä
asioita selvitettiin myöhemmin.~~

~~kin kuulut, jonka tähden hän heti ilmaisee
mielisyytensä vaarantavista kokeistaan, vielä epäi-
lee, ettei Väinämöinenkään ole voinut onnistua:~~

Petit

"Ohoh vauha Väinämöinen,
joko sie minun lupasit
Pimeihän Pohjolan
Oman pääsi päästimeksi,
Istesi lunastimeksi!
En sinä jättänä ikänä,
kuuna kullaa valkeana
lähe Pohjolan Teville,
Sariolan salvoiksi,
Miesten syöjille siioille,
Urosten ~~ost~~ upottajille."

Kaustana

Mutt Väinämöinen ei hellitä. Sillä hän ^{kaustana} toimii Ilmarisen kohtala. Hän ikäänkuin kääntää puheen muuante ja herättii Ilmarisen uteliaisuuden:

Petit

"Oiel' on kumma toinen kumma,
Onp' on kuusi kukkalata,
Kukkalata, kultalahva,
Osmon pellon puentarelle;
Kuuhut latvassa kumotti,
Oksilla otava seisoi."

Kun Ilmarinen ei ole tätä uskoakseen, ryhtyy Väinämöinen todistelueihin ja panee liikkeelle toisen mielikuvituksen. Saatuaan taten Ilmarisen tajua-
nan ja huomion keskittetyksi ja samalla käteensä on tie-

tajan verrattain helppo "pyöremyrskyn avulla" si-
 tä se hetkeksi pois fyysillisestä ympäristöstä si-
 säiseen onnailmaan. Kun Hmarinen sitten selviää
 si tulee tajuihinsa huomaa hän olevansa Pohjolan jehala.
 Hänen on käynyt samoin kuin Lemmenikäisen: koi-
 rat eivät ole hankkuneet. Louhi tulee vastaan ja ih-
 mettelee, kuka hän on, jota eivät koirat hauku, ja H-
 marinen, joka on saaren ällistynyt ja hämillään, ei osaa
 muuta vastata kuin ettei hän ole tänne tullutkaan
 koirien haukuttavaksi. Mutta kun keskustelussa selviää,
~~että~~ kuka Hmarinen on, ja Louhi häntä kohtelee
^{kunnioittavasti}
~~arvostavasti~~, palaa Hmarisen itsetuottamus ja itse-
 tietoisuus ja hän ilmoittaa kyllel osavansa takoa
 Sammon. On aivan kuin Hmarinen ajattelisi itse-
 seen: jollei Sammon taonta ole tämän vaikeampaa, niin
 kyllel minä tähän pystyn.

Ja hän sai nähdä Pohjan tytön.

Huomaamme eron Hmarisen ja Lemmen-
 käisen välillä. Lemmenikäinen on tulisielu, hän etsii
 kiihkolla, hän tempaa väkivalloilla itselleen taimen,
 hän tahtoo ja kiinoitsee ja kompartuu omaan valmistu-
 mattomuuteensa. Hmarinen taas on kylmä, hän on luon-
 notaan epäitsekkiämpi, hän ei pyydä itselleen mit-

202
ei tiedä ansainneensa, ja sentähden hohtalo pitiä huolen siitä, että hän ajallaan saa, mitä hänelle tuleman pitiä.

väri!
Ja nyt meidän täytyy kierron ~~muuttamaan~~ ^{uusi} uupotapahtumain järjestyksi. Kälvali kertoo, että Ilmarinen ^{hiti} takoo Sammon ja sitten vasti suosittelee apisiotyöt, kun hän yudestaan lähtee Pohjan neittä kosiimaan. Okkultispsykologisella avaimella avattuna asia ei tapahdu siinä järjestyksessä. Ensimmäisellä Pohjo-lausmatkallaan hän vain lupaa takoa Sammon, mutta pyytää Pohjan neittä omakseen ja saa apisiotyöt suorittamaan.

~~Ja nyt on merkille pantava: Ilmarinen takoo Sammon, mutta Sampo jää Pohjo-laan. Tuossa tajuntansa salatissa ollen hän järkipäisästi selvittää itselleen, mikä avain on sisäaistimusten maailmaan, mutta hän ei ^{ole} ~~ole~~ sitä ~~leik~~ tietoa yli päivätajuntansa. Kun hänen herätessä Väinämöinen kysyy onko Sampo laadittu, vastaa Ilmarinen muistonsa nojalla, että laadittu se on ja ~~Peto~~ ruumien katkoi se on, mukana hänellä sitä ei ole. (18: 495-510).~~

Ei Ilmarinen myöskään ole saanut Pohjan neittä. Siinä suhteessa hän on samassa asemassa.

toiselle sivulle

Sihän Ilmarinenkaan oma neuvoin
Pohjolaan löytynyt. Eran se, että Ilmarista auttoi ~~hän~~
koko tulo Väinämöisen personarun, osottaa, että Ilmarinen
oli valmistunut, että hänen aikansa oli tullut. Lemminkäi-
nen myösti itselleen sen, mikä Ilmariselle annettiin, ja sen-
tähden hän - Lemminkäinen - ei osannut sitä jättää. Että Ilma-
^{henkilöstö katosi} rinen ^{oli} valmistunut autta kokemusta vastaanottamaan, näkyy
sitähän, että vaikkei hän päivätyönään takonut Sampoa,
hän kuitenkin hallitilassaan ^{oli} sen tekemään. Tajuntansa
sala tilassa ollen j. n. e.

sa kuin Lemmenkäinen, vaikka muuten on neidon
 nähnyt. Ja moneksi aikaa unohittu nyt Ilmarisel-
 ta hänen kortalokas kokemuksensa. Vasta myöhemmin
 hänessä heräi kaiho uudelleen eloon - se kaiho, joka
 ei voi sammua, ennenkuin päämäärä on voitettu ja
 korkeampi itse löydetty, - ja silloin hän omasta
 halustaan lähtee Pohjan neitiä kosimaan. Mutta
 vaikka hänen onnistuinkin ystävä Pohjolaan, ei silti
 ihana impi heti suostu hänelle tulemaan. "Suorita
 ensin ansiotyöt, että näen, rakhoitatko minua."
 Ennenkuin ^{# Väpö!} korkeampi minä suostuu tekemään ikui-
 sen liiton alemman kanssa, täytyy alemman valmis-
 tamalla ja puhdistamalla itsensä osoittaa ja todistaa,
 että se tulee liittoon pyrkänä pitämään. Samanvan-
^{oittain} ~~nessä~~ Ilmariselta kuin Lemmenkäiseltä!

Ou kuitenkin huomattava, että Ilmaris-
 nen se ansiotyöt suorittaa. Alkuperäisesti ei keino
 Lemmenkäisestä kerrottuhan, että hän kaikkia an-
 siotoita oli suorittanut. Koska nimen Lemmen-
 käisen persoonassa esittää etsijä, jonka ei onnistu
 voittaa taivallinen puolisio, on otaksuttava, että
 Lemmenkäinen tulisella luonteellaan heti ryhtyy vai-
 keimpaan ansiotyöhön kiviä ja ~~se~~ siihen sortuu,

Toiselle sivulle

okkulttis-käytännöllisesti katsoen

"Ansiotyöt" ovat tavallaan samaa kuin Sammon takomien
sen oppimista, ~~sen~~ okkulttisesta katsoen. ^{Mulla} ~~Kuuntelun~~ niillä on taas
~~joissakin~~ samalla laajempi ja monipuolisempi
tahto. Ennenkuin näet korkeampi, m. e.

kuten hänen kohtaloun etä karmansa onkin. ~~Puro~~ #

Umarinen taas, joka ei hitaile eikä
häikäile, suorittaa tyynesti ja ^{rehellisesti} ~~alustavasti~~ kaikki
ansiotyöt ja oostaa sitten palkkansa niistä.

Nyt tehtävämme jää tutkia, mitkä
nämä "ansiotyöt" ovat.

Kos

Kyllä kertoo Lemminkäisestäkin, että hän onnistuu kah-
desm ensimmäisessä ansiotyössä, mutta on samalla anta-
nut sattuwan värityksen Lemminkäisen penkille,
jossa hänen hitainen ja uhmaileva luontonsa koko
ajan pistää näkyviin (13:31-270 ja 14:1-372).